

USTAWA
z dnia 15 grudnia 2000 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2000
r. Nr 122, poz. 1316.**

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym
oraz ustawy - Prawo bankowe

Art. 1.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131 i Nr 86, poz. 958) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) deponent - osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, o ile posiada zdolność prawną oraz podmioty, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027 i Nr 94, poz. 1037), zwanej dalej „ustawą - Prawo bankowe”, będące stroną umowy imiennego rachunku bankowego lub posiadające wynikającą z czynności bankowych wierzytelność do banku objętego obowiązkowym systemem gwarantowania, potwierdzoną wystawionym przez ten bank dokumentem imiennym, oraz osoby, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, o ile ich wierzytelność do banku stała się wymagalna przed dniem niedostępności środków, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,
 - b) banków,
 - c) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 103, poz. 1099),
 - d) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. z

- 1996 r. Nr 11, poz. 62, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 155, poz. 1015, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 101, poz. 1178 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 483, Nr 48, poz. 552 i Nr 70, poz. 819),
- e) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691),
 - f) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 oraz z 2000 r. Nr 103, poz. 1099),
 - g) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. Nr 139, poz. 934, z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 702),
 - h) jednostek organizacyjnych, które zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 94, poz. 1037), nie są uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat,
 - i) akcjonariuszy banku posiadających w dniu zawieszenia działalności banku pakiet co najmniej 5% akcji, a także osób, które w stosunku do nich są podmiotami dominującymi lub zależnymi w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy, o której mowa w lit. c),
 - j) członków zarządu i rady nadzorczej banku oraz osób pełniących w tym banku funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów tego banku, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zawieszenia działalności banku lub spełnienia warunku gwarancji, bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego zawieszenie działalności banku lub dzień spełnienia warunku gwarancji,
- 2) środki gwarantowane - środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień zawieszenia działalności banku, potwierdzone wysta-

wionymi przez ten bank dokumentami imiennymi, powiększone o należne odsetki naliczone do dnia spełnienia warunku gwarancji, a także kwoty, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, o ile stały się wymagalne przed dniem zawieszenia działalności banku - do wysokości określonej ustawą, z wyłączeniem papierów wartościowych innych niż opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, a także listów zastawnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 60, poz. 702), oraz środków, co do których orzeczono prawomocnym wyrokiem, że pochodzą z przestępstwa przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego,

- 3) podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania - zwane dalej „podmiotami objętymi systemem gwarantowania”:
 - a) banki krajowe w rozumieniu ustawy - Prawo bankowe,
 - b) oddziały banków mających siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych do wysokości określonej w ustawie,
- 4) dzień spełnienia warunku gwarancji - dzień wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości banku,
- 5) niedostępność środków - sytuację, w której środki gwarantowane są należne, lecz nie mogą być wypłacone od dnia zawieszenia działalności banku (dzień niedostępności środków),
- 6) saldo dodatnie - dodatnie saldo rachunku bankowego deponenta i jego należności wynikających z czynności bankowych, po dokonaniu przez syndyka masy upadłości potrąceń wierzytelności przysługujących wzajemnie deponentowi i bankowi,
- 7) suma aktywów ważonych ryzykiem - sumę aktywów oraz zobowiązań pozabilansowych, którym Komisja Nadzoru Bankowego, w trybie przewidzianym ustawą - Prawo bankowe, nadaje wyrażoną procentowo wagę ryzyka,
- 8) przejęcie banku - nabycie przedsiębiorstwa bankowego lub jego części.”;

2) w art. 2a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W przypadku prowadzenia przez bank jednego rachunku dla kilku osób (rachunek wspólny), deponentem jest każda z tych osób - w granicach określonych w umowie rachunku, a w przypadku braku postanowień umownych lub przepisów w tym zakresie - w częściach równych.”;

3) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. 1. Oddziały banków, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b), są objęte systemem gwarantowania w zakresie, w jakim system gwarantowania w kraju ich siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.

2. Oddziały banków mających siedzibę w państwach będących członkami Unii Europejskiej wykonujące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy w państwach tych kwota środków gwarantowanych jest niższa niż określona w ustawie, mogą, w celu podwyższenia tej kwoty do wysokości określonej ustawą, przystępować do obowiązkowego systemu gwarantowania.

3. Warunki przystąpienia oddziału banku, o którym mowa w ust. 2, do systemu gwarantowania określa Zarząd Funduszu w porozumieniu z odpowiednią instytucją wykonującą zadania w zakresie gwarantowania środków w państwie, w którym bank ma siedzibę, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie.”;

4) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązkowy system gwarantowania środków pieniężnych”;

5) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Celem obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych jest zapewnienie deponentom wypłaty, do wysokości określonej ustawą, środków gwarantowanych w razie ich niedostępności.”;

6) w art. 22:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, według terminarza wypłat ustalonego w trybie przewidzianym w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od otrzymania przez syndyka masy upadłości banku kwoty przekazanej przez Fundusz na wypłaty środków gwarantowanych, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia niedostępności środków, z zastrzeżeniem ust. 4-6.”;

b) dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie może być wypłacone przed dniem spełnienia warunku gwarancji.

5. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę środków gwarantowanych w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg banku lub znaczną liczbę prowadzonych przez bank rachunków, sąd prowadzący postępowanie upadłościowe może, na wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o trzy miesiące.

6. Sąd, o którym mowa w ust. 5, może, na kolejny wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat środków gwarantowanych o następne trzy miesiące, jednak nie więcej niż dwukrotnie.

7. Wnioski, o których mowa w ust. 5 i 6, sąd rozpatruje nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich wniesienia.”;

7) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Środki gwarantowane objęte są obowiązkowym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek bankowy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień zawieszenia działalności banku, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych, o ile czynność ta została dokonana przed dniem zawieszenia działalności banku - do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi zgodnie z umową - do dnia spełnienia warunku gwarancji):

- 1) równowartości w złotych 1 000 EURO - w 100%,
- 2) przekraczającej równowartość w złotych 1 000 EURO, a nieprzekraczającej równowartości w złotych 15 000 EURO - w 90%.

2. Górna granica środków gwarantowanych określona w ust. 1 pkt 2 ulega podwyższeniu do:

- 1) równowartości w złotych 18 000 EURO - od dnia 1 stycznia 2002 r.,
- 2) równowartości w złotych 22 500 EURO - od dnia 1 stycznia 2003 r.

3. Do obliczenia wartości EURO w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki pieniężne lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym banku.

5. Roszczenia z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji; dotyczy to także roszczeń powstałych przed dniem 15 kwietnia 1997 r.”;

8) w art. 24 wyrazy „art. 23 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 23 ust. 1 i 2”;

9) w art. 27:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) listę deponentów, wraz z wyszczególnieniem kwot środków gwarantowanych należnych każdemu deponentowi, sporządzoną według wzoru określonego przez Zarząd Funduszu; wysokość kwot środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom syndyk masy upadłości ustala w wysokości odpowiednich sald dodatnich, z zastrzeżeniem ust. 2,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia wymagalnych wierzytelności osób, o których mowa w art. 57 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, nieobjętych prze-

pisami art. 2 pkt 1 i 2, syndyk masy upadłości, przy ustalaniu należności spadkobierców, pomniejsza saldo dodatnie o te wierzytelności.”;

10) w art. 28:

a) w ust. 3 skreśla się wyrazy „z uwzględnieniem należności osób określonych w art. 57 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe,”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3d w brzmieniu:

„3a. W przypadku, gdy przeciwko deponentowi jest prowadzone postępowanie karne, z którego wynika, że środki objęte obowiązkowym systemem gwarantowania mogą pochodzić z przestępstwa przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego, syndyk masy upadłości zawiesza ich wypłatę do czasu zakończenia postępowania. Środki te są wypłacane deponentowi, jeżeli w toku postępowania karnego nie zostanie ustalone, że pochodzą z przestępstwa.

3b. Prokuratura lub sąd mają obowiązek zawiadomienia syndyka masy upadłości o toczącym się postępowaniu karnym przeciwko deponentowi, o którym mowa w ust. 3a.

3c. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zawieszania przez syndyka masy upadłości wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 3a. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości wydając rozporządzenie uwzględni dane jakie powinno zawierać zawiadomienie syndyka masy upadłości o prowadzonym postępowaniu karnym, termin i sposób wysłania zawiadomienia, dane jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi, termin i sposób wysłania informacji oraz dane jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez syndyka masy upadłości.

3d. Przepisy ust. 3a-3c stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy wypłaty środków gwarantowanych dokonuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

11) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi masy upadłości Funduszowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot przekazanych kwot, które podlegają zaspokojeniu w pierwszej kolejności po pokryciu bieżących kosztów postępowania upadłościowego, należności za pracę pracowników banku i innych roszczeń tych pracowników, o których mowa w art. 204 § 1 pkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 46, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 117, poz. 756 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 84, poz. 948 i Nr 94, poz. 1037); art. 205 tego rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

2. Kwoty zwrócone Funduszowi przez syndyka masy upadłości w trybie określonym w art. 28 ust. 5 nie zmniejszają wierzytelności

Funduszu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę środków gwarantowanych.”;

12) po art. 38 dodaje się art. 38a i 38b w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Informacje uzyskane w trybie określonym w art. 38 mogą być wykorzystywane przez Fundusz do opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego.

2. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być udostępniane przez Fundusz innym podmiotom.

3. Analizy i prognozy, o których mowa w ust. 1, mogą być publikowane. Fundusz może je także udostępniać zainteresowanym podmiotom.

Art. 38b. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane do informowania osób korzystających z jego usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach.

2. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”;

13) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136 i Nr 48, poz. 550) ani państwową osobą prawną.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027 i Nr 94, poz. 1037) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania banków, z wyjątkiem zobowiązań, za które przyjął odpowiedzialność z tytułu gwarancji lub poręczeń.”;

2) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2000 r. Nr 9, poz. 131 i Nr 86, poz. 958),”;

3) w art. 144 w ust. 1 wyrazy „o której mowa w art. 56 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h)”;

4) w art. 163 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zgłaszania nie dotyczy wierzytelności obejmujących środki zgromadzone na rachunkach bankowych oraz wierzytelności, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h).”;

5) w art. 164 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed wydaniem postanowienia w sprawie dopuszczenia do zawarcia układu, sędzia-komisarz wysłuchuje składającego wniosek, syndyka oraz przedstawiciela Komisji Nadzoru Bankowego.”;

6) w art. 167 w pkt 1 wyrazy „o której mowa w art. 56 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h)”.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów art. 2b ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.